

126

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 13 marca 1961 r.

w sprawie rozliczeń Powszechnej Kasy Oszczędności z zysków bilansowych.

Na podstawie art. 51 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221) oraz w związku z art. 7 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 ustawy budżetowej na rok 1961 z dnia 22 grudnia 1960 r. (Dz. U. Nr 59, poz. 327) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powszechna Kasa Oszczędności dokonuje rozliczeń z zysków bilansowych za 1961 r. z budżetami wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z wo-

jewództw) oraz z budżetem centralnym na zasadach ustalonych w zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 29 marca 1960 r. w sprawie rozliczeń Powszechnej Kasy Oszczędności z zysków bilansowych (Monitor Polski Nr 33, poz. 164), z tym że § 5 ust. 2 nie ma zastosowania.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1961 r.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

127

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 14 marca 1961 r.

w sprawie zasad finansowania działalności ośrodków informacji technicznej i ekonomicznej.

Na podstawie § 16 ust. 4 uchwały nr 169 Rady Ministrów z dnia 16 maja 1960 r. w sprawie organizacji informacji technicznej i ekonomicznej (Monitor Polski Nr 60, poz. 284), zwanej w dalszym ciągu „uchwałą”, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zakładowe i branżowe ośrodki informacji technicznej i ekonomicznej, o których mowa w §§ 6 i 10 uchwały, zorganizowane w przedsiębiorstwach, finansowane są ze środków obrotowych tych przedsiębiorstw; koszty związane z prowadzeniem ośrodka przedsiębiorstwa wliczają w koszty ogólne swojej działalności.

2. Jeżeli z działalności ośrodka (ust. 1) korzystają również inne przedsiębiorstwa, uczestniczą one odpowiednio w kosztach utrzymania ośrodka i finansują ten udział ze środków określonych w ust. 1; wzajemne rozliczenia z tego tytułu ustalane są na podstawie porozumienia zainteresowanych przedsiębiorstw.

3. Branżowe ośrodki informacji technicznej i ekonomicznej (§ 9 uchwały) oraz wynikająca z funkcji ośrodka branżowego działalność biur konstrukcyjnych, biur projektów i innych jednostek organizacyjnych podległych zjednoczeniu (§ 10 uchwały), działających według zasad rozrachunku gospodarczego, są finansowane według zasad przewidzianych dla finansowania akcji specjalnych w przepisach określających system finansowy zjednoczeń (przedsiębiorstw prowadzących).

§ 2. Jeżeli zjednoczenie (przedsiębiorstwo prowadzące) uzna to za celowe, mogą być finansowane na zasadach o których mowa w § 1 ust. 3, ośrodki informacji technicznej i ekonomicznej, wymienione w § 6 ust. 3 oraz w § 16 ust. 3 uchwały.

§ 3. 1. Zjednoczenia (przedsiębiorstwa prowadzące) finansują ośrodki informacji technicznej i ekonomicznej według zasad przewidzianych dla finansowania akcji specjalnych (§ 1 ust. 3 i § 2) w formie przekazywania odpowiednim jednostkom dotacji z rachunku akcji specjalnej (§ 1 ust. 3):

1) w pełnej wysokości kosztów prowadzenia ośrodka — jeżeli ośrodek stanowi wyodrębnioną jednostkę organizacyjną, działającą przy zakładzie lub zjednoczeniu,

2) w wysokości kosztów bezpośrednich prowadzenia ośrodka — w pozostałych przypadkach; koszty ogólne prowadzenia ośrodka pokrywane są wówczas z tych samych źródeł, co działalność jednostki macierzystej.

2. Jeżeli funkcje ośrodka branżowego wykonuje komórka organizacyjna zjednoczenia (przedsiębiorstwa prowadzącego), działalność ta finansowana jest bezpośrednio z rachunku akcji specjalnej. Przepis ust. 1 pkt 2 stosuje się odpowiednio.

§ 4. Działalność instytutów naukowo-badawczych i centralnych laboratoriów oraz innych jednostek nie działających według zasad rozrachunku gospodarczego, wynikająca z wykonywania funkcji branżowych ośrodków informacji technicznej i ekonomicznej (§ 10 ust. 2 i 3 uchwały), finansowana jest:

1) w ramach planu finansowego tych jednostek, jeśli są one finansowane w trybie ustalonym w zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie trybu gromadzenia, wydatkowania i ewidencji środków Funduszu Postępu Technicznego oraz zasad sprawozdawczości z zakresu gospodarki tymi środkami (Monitor Polski Nr 98, poz. 539),

2) z kredytów budżetowych, ustalonych w dziale 1 „Finansowanie przedsiębiorstw i jednostek gospodarki narodowej” klasyfikacji budżetowej wydatków, jeżeli instytuty i centralne laboratoria lub inne jednostki są jednostkami budżetowymi; przepis § 3 ust. 1 pkt 2 stosuje się odpowiednio.

§ 5. Resortowe ośrodki informacji technicznej i ekonomicznej, o których mowa w § 11 uchwały i § 3 załącznika do uchwały, finansowane są z kredytów budżetowych, ustalonych w dziale 1 „Finansowanie przedsiębiorstw i jednostek gospodarki narodowej” klasyfikacji budżetowej wydatków, w wysokości bezpośrednich kosztów prowadzenia ośrodka. Koszty ogólne związane z prowadzeniem ośrodka pokrywane są z kredytów przeznaczonych na finansowanie wydatków ministerstwa (centralnego urzędu) lub innej jednostki organizacyjnej, w której działa ośrodek.

§ 6. Wydatki związane z działalnością informatorów-korespondentów, o których mowa w § 12 pkt 1 uchwały, pokrywają ośrodki, na rzecz których informatorzy-korespondenci pracują, ze swych środków. Wydatki dewizowe na pokrycie kosztów usług świadczonych przez informatorów-korespondentów zagranicznych pokrywają ministerstwa (urzędy centralne) w ramach zatwierdzonego planu wydatków dewizowych.

§ 7. Jeżeli, ze względów organizacyjnych istnieje potrzeba wprowadzenia odchylenia od zasad finansowania, ustalonych w niniejszym zarządzeniu, decyzję w tych sprawach podejmuje właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

128

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 marca 1961 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 4 grudnia 1959 r. w sprawie podstawowych zasad prowadzenia księgowości, inwentaryzacji, sporządzania sprawozdań finansowych oraz przechowywania dowodów księgowych przez jednostki gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 8 i 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 4 grudnia 1959 r. w sprawie podstawowych zasad prowadzenia księgowości, inwentaryzacji, sporządzania sprawozdań finansowych oraz przechowywania dowodów księgowych przez jednostki gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 102, poz. 546) wprowadza się następującą zmianę:

— w § 7 po ust. 3 dodaje się nowy ust. 4 w brzmieniu następującym:

„4. Zakupy rzeczowych składników majątkowych udokumentowane być mogą wyłącznie fakturami (rachunkami) dostawców. Nie stanowią podstawy księgowania zakupu rzeczowych składników majątkowych paragony, asygnaty kasowe, pokwitowania itp. dowody z wyjątkiem przypadków określonych w przepisach wydanych przez zainteresowanych ministrów działających w porozumieniu z Ministrem Finansów”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Oplata za prenumeratę Monitora Polskiego wynosi rocznie 75,— zł, półrocznie 45,— zł.

Prenumeratę można zgłaszać tylko na okres roczny (od I.I) lub na okres półroczny (od I.I i od I.VII). Oplata powinna być uiszczona co najmniej na miesiąc przed okresem prenumeraty, a więc za okres roczny lub za I półrocze — do dnia 30 listopada, za II półrocze — do dnia 31 maja. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem. Jednostki na rozrachunku gospodarczym i inni abonenci powinni dokonać wpłaty za prenumeratę na konto Narodowego Banku Polskiego, Oddział IV Miejski, Warszawa, nr 1528-91-903, cz. 3, dz. 7, rozdz. 4, § 5, poz. A. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.), powiat, ulicę, nr domu, nr skrzynki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Monitora Polskiego.

Pojedyncze egzemplarze Monitora Polskiego nabywać można w Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, Krakowskie Przedmieście 50, w punktach sprzedaży w Warszawie: „Dom Książki”, Księgarnia Prawno-Ekonomiczna, ul. Nowy Świat 1, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Koszalinie, Łodzi, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze, oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszyźnie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Kielcach, Krakowie, Lublinie, Nowym Saczu, Olsztynie, Ostrowie-Wlkp., Poznaniu, Przemysłu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.